

1. Procedurer vedrørende berigtigelse og tilbagekaldelse (Art. 10(2))

Ved lov om gennemførelse af forordning (EF) nr. 805/2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (herefter "gennemførelsesloven") er der indsat følgende bestemmelser i den tyske lov om civil retspleje (herefter "ZPO").

»§ 1081

Berigtigelse og tilbagekaldelse

(1) En anmodning om berigtigelse eller tilbagekaldelse af en retslig attest i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 805/2004 skal indgives til den ret, der udstedte attesten. Denne ret afgør, om anmodningen skal efterkommes. En anmodning om berigtigelse eller tilbagekaldelse af et notarialiter bekræftet dokument eller en administrativt udstedt attest skal indgives til den notar eller den myndighed, der udstedte attesten. Notaren eller myndigheden fremsender hurtigst muligt anmodningen til behandling ved retten i den retskreds, hvorunder de hører.

(2) Debitor kan inden en måned indgive en anmodning om tilbagekaldelse. Hvis attesten skal forkyndes i udlandet, er fristen to måneder. Denne lovbestemte frist regnes fra det tidspunkt, attesten forkyndes, dog tidligst fra forkyndelsen af det tvangsfuldbyrdsgrundlag, attesten vedrører. Det skal i anmodningen begrundes, hvorfor attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument tydeligvis er udstedt med urette.

(3) § 319, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på berigtigelse og tilbagekaldelse."

§ 319, stk. 2 og 3, i ZPO er affattet således:

»§ 319

Berigtigelse af domme

- (1) ...
- (2) Beslutningen om berigtigelse skal påtegnes dommen og kopier af denne. Hvis beslutningen om berigtigelse er truffet i den form, som er omhandlet i § 130b, skal den gemmes i et separat elektronisk dokument. Den skal vedhæftes dommen på en måde, så den ikke kan adskilles herfra.
- (3) En beslutning om afvisning af en anmodning om berigtigelse kan ikke appelleres. Der kan dog gøres indsigelse mod en beslutning om, at der skal foretages berigtigelse, hvis det sker omgående."

2. Procedurer vedrørende prøvelse (Art.19 (1))

I henhold til de gældende retsplejeregler i Tyskland har debitor som hovedregel og ikke kun i de i artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 805/2004 nævnte undtagelsestilfælde ret til at anmode om prøvelse af en retsafgørelse, selv om han ikke har gjort indsigelse mod den eller er udeblevet (jf. artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 805/2004).

a) Udeblivelsesdomme og fuldbyrdsdomme

I henhold til § 338 i ZPO kan debitor indgive begæring om, at udeblivelsesdommen ophæves. Der foreligger det samme retsmiddel over for en afgørelse om betalingspålæg (jf. § 700 i ZPO, sammenholdt med § 338 i ZPO). Begæringen indgives ved at rejse indsigelse over for den ret, hvor sagen er afgjort. Der gælder en to ugers frist for at rejse indsigelse. Fristen regnes fra tidspunktet for forkyndelsen af afgørelsen. Hvis begæringen imødekommes, genoptages sagen fra det punkt, hvor debitor undlod at give møde. Årsagerne til, at debitor undlod at gøre indsigelse eller give møde, har ingen betydning for spørgsmålet om, hvorvidt begæringen kan antages til realitetsbehandling.

Hvis der i de tilfælde, som er nævnt i artikel 19, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 805/2004, ikke kun er tale om mangelfuld forkyndelse af det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument eller indkaldelsen til et retsmøde, men også om fejl ved forkyndelsen af dommen, f.eks. fordi forkyndelsen i begge tilfælde har fundet sted på en adresse, hvor debitor ikke har boet i længere tid, gælder følgende: kan det ikke bevises, at udeblivelsesdommen eller betalingspålægget blev forkyndt korrekt, eller er forkyndelsen ugyldig på grund af tilsidesættelse af væsentlige regler om forkyndelse af retsafgørelser, regnes to ugers fristen for begæringen først fra det tidspunkt, hvor debitor fik forkyndt udeblivelsesdommen eller betalingspålægget korrekt. Endvidere har debitor fortsat ret til at indgive begæring om, at dommen ophæves.

I de tilfælde, der er nævnt i artikel 19, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 805/2004, dvs. hvor forkyndelsen ikke er ugyldig, men hvor debitor har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet som følge af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra debitors side, gælder følgende: hvis forhindringen bortfalder i god tid inden udløbet af fristen for at indgive begæring om dommens ophævelse, kan debitor benytte sig af det sædvanlige retsmiddel, dvs. gøre indsigelse mod udeblivelsesdommen (jf. ovenstående). Hvis debitor f.eks. ikke kunne give møde i retten på grund af et trafikuheld, vil han normalt være i stand til inden udløbet af fristen på to uger efter forkyndelsen af retsafgørelsen enten selv at indgive en begæring eller udpege en befuldmagtig til at gøre det på sine vegne. Hvis han imidlertid fortsat er forhindret efter appelfristens udløb, giver § 233 i ZPO debitor mulighed for at søge om at få sagen genoptaget fra det punkt, hvor han var forhindret i at give møde. Disse bestemmelser er ikke begrænset til tilfælde af force majeure, men giver altid parten mulighed for at indgive en sådan begæring, hvis han som følge af forhold, der ikke skyldes fejl fra hans side, har været forhindret i at overholde lovens frist (eller visse andre nærmere bestemte frister). Begæringen om, at sagen genoptages fra det tidligere punkt, skal indgives inden fristen på to uger regnet fra den dag, hvor forhindringen bortfaldt. Der kan ikke indgives begæring, når der er forløbet mere end et år efter fristens udløb. Begæringen behandles af den instans, der har kompetence til at behandle begæringen om dommens ophævelse (dvs. den ret, hvor sagen er afgjort), og skal ligeledes indgives inden to uger.

Hvis debitor har indgivet en begæring om dommens ophævelse, som opfylder betingelserne for at blive behandlet, men udebliver fra det næste retsmøde, vil han ikke have nogen retsmidler mod den udeblivelsesdom, hvori det besluttes, at hans begæring ikke kan tages til følge (§ 345 i ZPO). Debitor har dog i begrænset omfang ret til at appellere sagen. I henhold til 514, stk. 2, i ZPO kan appellen i så fald indgives under påberåbelse af, at udeblivelsen var uforskyldt. De generelle begrænsninger i adgangen til at indgive appel (jf. § 511, stk. 2, i ZPO) finder ikke anvendelse. Appellen iværksættes ved indgivelse af appelskrift til appelinstansen. Fristen for iværksættelse af appel er en måned; det er en lovbestemt frist, som regnes fra den dato, hvor retsafgørelsen er forkyndt for debitor i sin fulde ordlyd, og senest fra fem måneder efter, at den er afsagt. Da det er en lovbestemt frist, kan debitor begære sagen genoptaget på det tidligere stadium i henhold til 233 i ZPO, hvis det ikke skyldes hans forhold, at han var ude af stand til at iværksætte appellen inden fristen (jf. ovenfor).

b) Domme afsagt på grundlag af sagens akter

Hvis debitor udebliver fra et retsmøde, og retten ikke afsiger udeblivelsesdom, men derimod efter kreditors begæring afsiger dom på grundlag af sagens akter (jf. § 331a, stk. 2, i ZPO), kan denne dom appelleres. I henhold til § 511 i ZPO kan der appelleres, hvis værdien af fordringen overstiger 600 EUR, eller retten i første instans i sin dom af principielle grunde har givet tilladelse til appel (§ 511, stk. 4, i ZPO). Vedrørende de formelle krav til appellen og retten til at få sagen genoptaget fra det tidligere punkt henvises til de ovenfor beskrevne bestemmelser.

3. Accepterede sprog (Art. 20(2)(c))

Ved gennemførelsesloven er der indsat følgende bestemmelser i ZPO:

»§ 1083

Oversættelse

Hvis kreditor i henhold til artikel 20, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 805/2004 skal fremlægge en oversættelse, skal den affattes på tysk og bekræftes af en person, der er beføjet hertil i en af medlemsstaterne."

4. Myndigheder udpeget til attestering af officielt bekræftede dokumenter (Art. 25)

De i artikel 25, stk. 1, i forordning (EF) nr. 805/2004 omhandlede officielt bekræftede dokumenter er i Tyskland tvangsfuldbyrdsdokumenter udfærdiget af notarer eller afdelinger af ungdomsforsorgen. I en ny § 1079, der skal indsættes i ZPO, giver gennemførelsesloven beføjelsen til at udstede attester til europæiske tvangsfuldbyrdsdokumenter i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, til den instans, der er ansvarlig for udstedelsen af en eksigibel kopi (jf. § 724 i ZPO). Bestemmelserne er affattet således:

»§ 1079

Kompetence

Attester omhandlet i:

1. artikel 9, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 1, og
2. artikel 6, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (EUT L 143, s. 15) kan udstedes af de retter, myndigheder eller notarer, der er ansvarlige for udstedelsen af en eksigibel kopi."

I henhold til § 797, stk. 2, i ZPO skal den notar, hos hvem dokumentet opbevares, udstede en eksigibel kopi af det attesterede dokument (og dermed en attest som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument); hvis dokumentet opbevares af en myndighed, er det den pågældende myndighed, der har kompetencen. Normalt opbevares dokumentet hos den notar, der bekræftede det.

I henhold til § 60, stk. 3, nr. 1, i bog VIII (børne- og ungdomsforsorg) i socialloven har den afdeling af ungdomsforsorgen, som er ansvarlig for bekræftelse af indgåede forpligtelser og aftaler, kompetence til at udstede en eksigibel kopi af et dokument, der vedrører ungdomsforsorgen. Det betyder, at den afdeling af ungdomsforsorgen, der udstedte det officielt bekræftede dokument, også har kompetence til at attestere det som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument. Gennemførelsesloven har foretaget en præcisering heraf ved en dertil svarende nyaffattelse af § 60, stk. 3, nr. 1, i sociallovens bog VIII.

I henhold til bestemmelserne om kompetence til at udstede eksigible kopier kan alle notarer og alle ungdomsforsorgens afdelinger i Tyskland som hovedregel udstede attester som europæiske tvangsfuldbyrdsdokumenter. Da der i Tyskland findes ca. 8 000 notarer og flere hundrede afdelinger af ungdomsforsorgen, anses det ikke for hensigtsmæssigt at udarbejde en fortegnelse over dem til offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende. Det vil desuden være forbundet med uforholdsmæssigt høje omkostninger at føre en sådan fortegnelse ajour. Den tyske regering undlader for nærværende at fremlægge en sådan fortegnelse og meddeler i stedet de relevante lovbestemmelser i § 1079 i ZPO, sammenholdt med § 797, stk. 2, i ZPO eller med § 60, stk. 3, nr. 1, i bog VIII i socialloven med henblik på offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende. Med disse oplysninger kan kreditor uden vanskeligheder finde frem til den myndighed, der er kompetent med hensyn til artikel 25 i forordning (EF) nr. 805/2004. Desuden vil den kompetente myndighed i langt de fleste tilfælde være den myndighed, som udstedte det officielt bekræftede dokument, således som det fremgår af ovenstående redegørelse.

Sidste opdatering: 22/06/2020

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.